ध्यायंस्त्वामनिशं जपन्नपि तवैवालापमन्त्रावलीं ।
भूयस्त्वत्कुचकुम्भनिर्भरपरीरम्भामृतं वाञ्छति ॥ ७ ॥

गुर्जरीरागेण एकतालीतालेन गीयते ॥

रतिसुखसारे गतमभिसारे मदनमनोहरवेशं ।
न कुरु नितम्बिनि गमनविलम्बनम् अनुसर तं हृदयेशं ।
धीरसमीरे यमुनातीरे वसति वने वनमाली ॥ ८ ॥
नामसमेतं कृतसंकेतं वादयते मृदुवेणुं ।
बहु मनुते ननु ते तनुसंगत- पवनचलितमपि रेणुं ।
धीरसमीरे यमुनातीरे वसति वने वनमाली ॥ ९ ॥
पतति पतत्रे विचलति पत्रे शङ्कितभवदुपयानं ।
रचयति शयनं सचकितनयनं पश्यति तव पन्थानं ।
धीरसमीरे यमुनातीरे वसति वने वनमाली ॥ १० ॥
मुखरमधीरं त्यज मञ्जीरं रिपुमिव केलिसुलोलं ।
चल सखि कुञ्जं सतिमिरपुञ्जं शीलय नीलनिचोलं ।
धीरसमीरे यमुनातीरे वसति वने वनमाली ॥ ११ ॥
उरसि मुरारे उपहितहारे घन इव तरलबलाके ।
तडिदिव पीते रतिविपरीते राजसि सुकृतविपाके ।
धीरसमीरे यमुनातीरे वसति वने वनमाली ॥ १२ ॥
विगलितवसनं परिहृतरसनं घटय जघनमपिधानं ।
किशलयशयने पङ्कजनयने निधिमिव हर्षनिधानं ।